

Lze konstatovat, že v oblasti kontroly koncentrací podniků došlo reformou z roku 2004 k významnému sblížení obou právních systémů. Od přijetí nařízení č. 139/2004 ES nebyly vyneseny v rozhodovací praxi na obou stranách Atlantiku žádné rozdílné verdikty v oblasti kontroly koncentrací. Tato konvergence je konstatována i ve vyjádřeních zástupců regulátorů ze strany USA a odborné veřejnosti. Kladení většího důrazu na ekonomickou stránku spojování soutěžitelů při rozhodování Komise po vzoru metodiky používané v USA je jistě pozitivní faktor, v jehož důsledku mohou profitovat spotřebitelé. Stále přetrvávajícím rozdílem je fakt, že v USA je zamítavé rozhodnutí o spojení soutěžitelů podmíněno nezávislým soudním rozhodnutím, zatímco v Evropě je možný až následný soudní přezkum rozhodnutí Komise. Přesto je zřejmé, že v otázce kontroly koncentrací existuje snaha a politická vůle ze strany představitelů ES oba systémy i nadále sblížovat.

V jiných oblastech než je kontrola koncentrací ovšem sjednocující trend zcela patrný není. Rozdílný postup úřadů v rámci ES a USA proti spol. Microsoft naznačuje, že v otázce posuzování dominantního postavení rozpory přetrvávají a zřejmě se nedá očekávat, že by v dohledné budoucnosti na toto téma mohlo být dosaženo konsenzu. Tento stav má spíše politický než právní podtext, nezbývá než zopakovat, že příslušná ustanovení Shermanova zákona a čl. 81 Smlouvy SES, o které jsou rozhodnutí ve věci společnosti Microsoft v USA a Evropě opřena, nevykazují takové rozdíly, aby na jejich základě bylo možno dojít k rozdílným výsledkům.